

XXI Прѣобращаніе на еганъ-тъ.

Когато Мазаниелъ ся завърнѣ въ Неаполь съсъ женѣ си, съ Аннеза и съ Полкътъ на Смерть-тъ, всичко що бѣ видѣлъ този голѣмъ градъ въ растояніе на седемъ дена, бѣше исчезнѣло по еднѣ най чуднѣ и никога не чуванѣ противность. Отъ еднѣ странѣ на св. Лаврентій, половината отъ градътъ прогласяватъ Гюизи дукъ на *Неаполитанскѣ-тъ републикѣ и защитникѣ на отечеството*, и въ срѣдъ това изстъпленио множество, новийтъ владѣтель блестящъ въ роскошь, на конѣ, всичкы поздравляющъ и отъ всичкы обожаванъ станѣ любезныйтъ имъ идолъ, колкото по-новъ толкозъ и по-драгъ.

Отъ другѣ странѣ кѣдѣ голѣмѣтъ купѣ всичкото жителство Неаполитанско, събрано пакъ около рыбаля, подбуждано отъ Лузара и разбойницѣтъ му, провъзгласява съ по-голѣмъ отъ всякой другъ пѣтъ въсгоргъ, Мазаниела за върховень свой вождь и избавитель. И въ срѣдъ това одушевленіо и бурно море, въ срѣдъ пушкы, копія и мечове, рыбалятъ съ пицовѣтъ въ еднѣ рѣкѣ и съсъ сабѣтъ въ другѣ гледа величіето си съсипвано наедно съ дѣлото си, противника си тържествующъ нрѣдъ него, Новѣтъ твърдинѣ обтрѣла пушката си противъ него, св. Лаврентій дѣто Марія Аркска стенеше, третѣ тѣзи стихіи готовы да ся раскѣсатъ помежду си и Испанскѣтъ флотѣ готовѣ да ги съкруши всичкѣтъ.

Още една капка, една само и лудината на рыбаляще исплюе пакъ юзджѣ.

А тая капка е послѣдната повинна, която грѣмѣ въ градътъ като избухваніе.....

„ Когато вече грабнимъ питѣтъ Мазаринъ ще ся домогва да ѣхъ изяде съ насъ,, бѣше писалъ Гюизи на Шатильона. И наистинѣ таквази бѣше заповѣдь-та на кардинала министра къмъ адмирала Ришелье и къмъ Лудвика дука Вен-